ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №8 (135)
ЧЭРВЕНЬ 2013 ГОДА

“Покліч волі” ў Інтэрнэце

Зараз наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/poklicz_voli.html , што у каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання яшчэ да з’яўлення газеты на паперы.

Партал твайго раёна: http://vicebskreg.by

ПОГЛЯД РЭДАКТАРА

ВОСЬ І ЎСЯ АРЫФМЕТЫКА…

Назіраючы за сучаснікамі , заўважаеш, што для бальшыні з іх мінулае падзяляецца ўсяго на дзве часткі: беларускія землі ў складзе Расейскай імперыі(перыяд, які зараз мала каго цікавіць) і Беларусь у складзе СССР(перыяд, што выклікае настальгуючыя матывы нават ва ўспамінах тых, хто па сённяшніх мерках няблага ўладкваўся ў жыцці). Усё астатняе ¬ ад лукавага.

Для тутэйшых носьбітаў гэткай свядомасці нічога гістарычна значнага па-за гэтымі рамкамі існаваць не можа. Ну, акрамя, само-сабой – Старажытнай Русі, але гэта далёкая гісторыя, якую для абывацельскай свядомасці лепш за ўсё засвоіць праз прагляд дураслівых мульцікаў тыпу: “ Алеша Попович и Тугарин Змей”, “ Добрыня Никитич и Змей Горыныч”…

Немалыя сродкі ўкладзены расейскімі ўладамі ў СМІ і культуру для фармавання сваёй нацыянальнай свядомасці.І няхай яно сабе, каб не “ адзіная” культурная прастора, якая не абмяжоўваецца прасцягамі Расеі, а сягае куды далей. На вялікі жаль, расейская культурная экспансія, трапляючы на тутэйшую выпляжанаю прарасейскімі сіламі глебу, спараджае такую свядомасна-ментальную кашу ў галовах тутэйшага насельніцтва, што пачынаеш сумнявацца, што чалавек– істота разумная.

Вось так і жывуць мае сучаснікі веданнем чужой гісторыі, літаратуры, культуры… Словам, успрымаюць сябе ў далёкіх ад нацыянальнай беларускай свядомасці гістарычна-культурных дэкарацыях, пражываюць чужое жыццё, якое спараджае сурагатныя перажыванні, эмоцыі і веды.

Спытаеце мяне навошта ўсе гэтыя развагі? А вось навошта: адкрыццё коннай скульптуры князю Альгерду планаваліна святкаванне Дня горада (28-29 чэрвеня). Пастамент для помніка ўжо паставілі насупраць Уваскрасенскай царквы, ды вось казус,у праграме сёлетняга святкавання пункту пра адкрыццё помніка няма. Зрэшты, гэта ўжо не дзівіць мясцовых жыхароў, бо першы раз яго абяцалі адкрыць яшчэ на Дзень гораду ў 2010 годзе.

Зараз прыхільнікі ідэі ўшанаваньня памяці князязанепакоеныя чарговай адтэрміноўкай. Яны хвалююцца, ці не адыгралі сваю ролю нешматлікія, але гучныя пратэсты «расейскай грамадскасці». 16 мясцовых жыхароў, прыватных асобаў і тых, хто называе сябе прадстаўнікамі розных грамадскіх утварэнняў, нядаўна звярнуліся з лістамі да Лукашэнкі. Яны патрабуюць адмяніць устаноўку помніка князю Альгерду, якога называюць «агрэсарам», лічаць, што гэта будзе «ідэалягічнай і палітычнай памылкай» і «правакацыяй, якая вядзе да расколу грамадзтва».

Вось так, ні больш, ні менш!

Мяне ў дадзеных абставінах цікавіць не гэты ліст, вытрымкі з якога мы друкуем ніжэй.

Куды больш небяспечным падаецца рэакцыя ўлады і грамадства. З улікам аддтэрміноўкі усталявання помніка атрымоўваецца: 16 прарасейскі скіраваных насельнікаў здолелі лёгка паўплываць на мясцовую ўладу, якая, заўважце, у чарговы раз не наважылася, усталяваць помнік аднаму з найвялікшых папярэднікаў, які сваёй дзейнасцю гэтую самую ўладу і ўвасабляе. Грамадскасць, канечне, на інтэрнет сайтах свае адносіны выказала, але паўплываць на ўладу не здолела.

Выходзіць: 16 чалавек пэраважылі і віцебскую уладу і тутэйшую грамадскасць. Чаму?

Таму, што іхнямі вуснамі гаворыць той, хто фінансуе тутэйшую ўладу, то бок сапраўдны гаспадар.

Вядома, вяртанне з небыцця гістарычнайспадчыныізнакавыхасобаў немінуча прывядзе да актывізацыі гістарычнайінацыянальнайсвядомасці, а значыць да згубы ўплыву на тутэйшае грамадства і згубы прарасейскай улады, якая тут пануе. Вось і ўся арыфметыка з матэматыкай.

Рэдактар

ПАЛЕМІКА

«ПОМНІК КНЯЗЮ АЛЬГЕРДУ ЎВАБ’Е КЛІН ПАМІЖ НАРОДАМІ»?

Палемікаваколўстаноўкіпомніка князю Альгерду ў Віцебску разгараецца ўсё вастрэй.

Як ужо паведамлялася, ідэя мясцовых уладаў выклікала незадаволенасць “расійскай грамадскасці” і ветэранаў горада – 13 мая яны адправілі петыцыю на імя прэзідэнта Беларусі.

На гэты раз адкрыты ліст кіраўніку краіны, у якім выказваецца пратэст супраць з’яўлення ў горадзе коннай скульптуры Альгерда, падпісалі казакі, рэканструктары, камуністы і іншыя грамадскія дзеячы.

У прыватнасці, у лісце гаворыцца, што ўстаноўкаманумента“станенайбуйнейшай палітычнай і ідэалагічнай памылкай, што гэта ні што іншае, як правакацыя, якая вядзе да расколу нашага грамадства і іншых негатыўных наступстваў, якія не прынясуць ні славы, ні выгоды – ні гораду, ні яго жыхарам, ні ўсёй рэспубліцы “.

Занепакоенасць аўтараў ліста выклікае той факт, што ў Віцебску адмовіліся ад ідэі ўстаноўкі помнікаў у гонар княгіні Вольгі, меркаванай заснавальніцы горада, і князя Аляксандра Неўскага.”Помнікі павінны не раз’ядноўваць, а аб’ядноўваць людзей. Але ініцыятыва”ператварэння “помніка княгіні Вользе ў помнік князю Альгерду служыць адной канкрэтнай мэце: ўбіць клін паміж брацкімі народамі Беларусі, Расіі і Украіны”

Аргументы“за”ўстаноўку помніка ў гонар гістарычнага дзеяча публічна выказала і віцебская ўлада. Вялікі матэрыял на гэтую тэму за подпісам супрацоўніка ўпраўлення ідэалагічнай працы Віцебскага аблвыканкама быў апублікаваны 20 мая ў абласной газеце “Народнае слова”.

За ўзвядзенне помніка многія гараджане. Прыхільнікі ўсталявання скульптуры князя Альгерда, стварылі ў сацыяльнай сетцы групу падтрымкі гэтай ідэі, у якой заклікаюць жыхароў Віцебска дасылаць лісты ў Віцебскі гарвыканкам з просьбай ўвекавечыць князя Альгерда.

Якаў Дрозд

ЭКАНОМІКА

У ВІЦЕБСКУ БАСТАВАЛІ ПРАДПРЫМАЛЬНІКІ

6 чэрвеня радпрымальнікі Віцебску пратэставалі супраць патрабаванняў тэхнічнага рэгламенту Мытнага саюза.

На ўсіх рынках горада значная частка гандлёвых месцаў пуставала.

Прадпрымальнікі заявілі пра правядзенне «аднадзённага папераджальнага спынення працы».

Гэтаакцыяпратэсту скіравана супраць патрабаванняў тэхнічнага рэгламенту Мытнага саюза, якіяпра дпрымальнікілічацьчарговымвымаг альніцтвамгрошай.

Тэхнічны рэгламент Мытнага саюза «Аб бяспецы прадукцыі лёгкай прамысловасці» прадугледжвае дакументальнае пацвярджэнне якасці тавараў. У тым ліку тых, што ўвозяцца ў Беларусь з Расеі, хоць гэта адзіная мытная прастора.

Каб атрымаць неабходныя дакументы, зараз трэба або пацвердзіць расейскую сертыфікацыю якасці, або аддаць частку тавару на спецыяльную экспертызу. Старшыня арганізацыйнай групы па стварэнні прафсаюза індывідуальных прадпрымальнікаў «Разам» Ірына Яскевіч адзначыла:

«Каліўнасадзінаямытнаяпрастора, і калі нейкі тавар выраблены ў Расеі, то чаму мы тут, у Беларусі, павінны нанова пацвярджаць якасць такога тавару? Каштуе гэта, між іншым, больш за мільён рублёў. Калі ж мы прадаем тавар, выраблены за межамі Мытнага саюза, то павінны заплаціць за тэхнічную экспертызу кожнага віду прадукцыі. А гэта яшчэ вялікія грошы, не кажучы ўжо пра іншыя выдаткі. Уявіце: чалавек гандлюе сарочкамі, набывае па 10 адзінак рознага фасону. З гэтых 10-ці ён павінен 5 адзінак аддаць на экспертызу, з іх 3 яму вернуць назад, а 2 сапсуюць, правяраючы хімічнымі рэчывамі.Гэта абумоўлена правіламі. Адпаведна, прадпрымальнік заплаціць грошы за экспертызу, а кошт двух сапсаваных рэчаў павінен «раскінуць» на астатні тавар, каб пакрыць выдаткі. Значыць, усё аўтаматычна падаражэе. Гэта адаб'ецца і на пакупніках, і на нашых продажах».

Віцебскія прадпрымальнікі палічылі, што дакументы аб адпаведнасці тэхнічныму рэгламенту будуць каштаваць ад 40 да 70 мільёнаў для кожнага – у залежнасці ад разнастайнасці асартыменту. Адзіная магчымасць зэканоміць – гэта «звузіць» асартымент, што таксама закране інтарэсы пакупнікоў.

І грашовыя выдаткі, і верагодныя чэргі ў цэнтр стандартызацыі, дзе ёсць адзіная ў галіне лабараторыя, і неабходнасць страціць частку тавару на тэхнічныя даследаванні, прычым з невядомым вынікам, - усё гэта прадпрымальнікаў не задавальняе. Таму яны і пратэстуюць, спрабуючы звярнуць на сябе ўвагу кіраўніцтва краіны.

Першапачаткова гэты рэгламент павінен быў уступіць у сілу яшчэ з 1 студзеня 2013 года. Але пасля мінулай хвалі незадаволенасці была прадастаўленая адтэрміноўка – да 1 ліпеня. Але прадпрымальнікі патрабуюць не новай адтэрміноўкі, а перагляду ўмоваў тэхнічнага рэгламенту. Галоўным чынам, каб не трэба было пацвярджаць якасць расейскіх тавараў, ці тых, якія імпартуюцца ў Расею і ўжо на расейскім памежжы Мытнага саюза праходзяць кантроль якасці. Бо паўторныя праверкі прадпрымальнікі лічаць ні чым іншым, як спробай за іх кошт папоўніць дзяржаўны бюджэт.

Ян Сведка

АБ’ЯВА

Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/poklicz_voli.html.

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Покліч Волі» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.***
- ***Рэдакцыя «Покліч Волі» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Покліч Волі».***

ІНТЭРВ'Ю

БАРЫС ХАМАЙДА: ТРЭБА ІГНАРАВАЦЬ ЗЛАЧЫННУЮ ГРУПОЎКУ ПРЫ ЎЛАДЗЕ

Пачынаючы з 1996 году, правазнаўца Барыс Хамайда каля «Сіняга дому» ў Віцебску вядзе агітацыю. Каб лепш зразумець пазыцыю Барыса Ханонавіча, «Дыялёг» папрасіў яго адказаць на некалькі пытаньняў

– Чаму многія палітыкі гуртам валяць на выбары ў парлямэнт, мясцовыя саветы і на пасаду прэзыдэнта, не прыслухоўваючыся да Вас?

– Усё даволі проста. Тут няма вышэйшай матэматыкі. Кожны законапаслухмяны грамадзянін мяне зразумее.

У лістападзе 1996 году ў нашай краіне адбыўся антыканстытуцыйны пераварот. Пасьля правядзеньня так званага рэфэрэндуму прыпыненая Канстытуцыя 1994 году. З таго часу ў краіне ўведзеная эрзац-канстытуцыя (фактычна – фількава грамата).

Са складу легітымнага Вярхоўнага Савету 13-га скліканьня былі адабраныя 110 патрэбных грамадзян (для якіх закон быў што дышаль), яны і былі прызначаныя дэпутатамі у «палатку». Фактычна, краінай пачала кіраваць бандыцкая групоўка. Быў створаны фонд кіраўніка дзяржавы, калі казаць па «фені» – «абшчак». Кіруючая групоўка, добра арганізаваная і ўзброеная, ставіць перад сабой карысьлівыя мэты. Вось гэтыя 110 кішэнных прызначэнцаў і пачалі абслугоўваць групоўку.

Міжнародна-прававыя структуры не прызналі вынікаў гэтага рэфэрэндуму. Мне могуць запярэчыць: Захад нам ня ўказ. У гэтым выпадку ня толькі ўказ, але і загад. Распрацоўшчыкі канстытуцыі 1996 году альбо па няведаньні, альбо наўмысна, каб падставіць арганізатараў перавароту, запісалі у артыкуле 8 наступнае: «Рэспубліка Беларусь прызнае прыярытэт агульнапрызнаных прынцыпаў міжнароднага права і забясьпечвае адпаведнасьць ім заканадаўства».

Пасьля гэтага запісу пастка зачынілася. Зараз трэба альбо вярнуцца ў прававое поле паводле стану на лістапад 1996 году, альбо рукі за сьпіну – і ў Гаагу! Ня буду ўдакладняць, як склаўся асабісты лёс тых дыктатараў, якія пагарджалі нормамі міжнароднага права. Дарэчы, будучая ўлада павінна заняцца і такім пытаньнем: выявіць усіх датычных да перавароту змоўшчыкаў і прыцягнуць іх да адказнасьці. Каб і іншыя ня мелі спакусы рабіць тое самае. Гэта будзе выкананьнем аднаго з галоўных прынцыпаў крымінальнага заканадаўства пра непазьбежнасьць пакараньня.

– Што ў гэткіх умовах мусілі рабіць тыя, хто залічвае сябе да шэрагаў апазыцыі?

– Яны павінны былі ігнараваць гэтую злачынную групоўку. Не зьвяртацца да яе з рознымі просьбамі, скаргамі і гэтак далей. Трэба было байкатаваць усе грамадзка-палітычныя ініцыятывы рэжыму. Фактычна, сысьці ва ўнутраную эміграцыю і адначасова тлумачыць людзям прычыну такіх паводзін.

Але палітычныя кентаўры павялі сябе па-іншаму. На словах яны не прызнавалі вынікаў лістападаўскага рэфэрэндуму 1996 году, а на справе пачалі бегаць па ўладных габінэтах па разнастайныя дазволы наконт рэгістрацыі ўласных структур (у злачыннай групоўкі прасіць дазволу на легальнае зь ёй змаганьне), брацьі удзел у незаконных выбарах розных узроўняў. Апошнім у дзеяньню нават прыдумалі крывадушнае абгрунтаваньне: маўляў, трэба ж нешта рабіць, не сядзець жа на канапе, склаўшы рукі. Калі нешта трэба рабіць, дык бяры рыдлёўку і капай каля сваёй хаты яму памерам два на паўтара метры!

– Навошта?

– Так, на ўсялякі выпадак. Раптам з даху будынку зваліцца на галаву цагліна, а тут ужо ўсё падрыхтавана…

Гэта ж трэба было дадумацца ўдзельнічаць у «выбарах» па правілах злачыннай групоўкі, піярыцца за яе грошы, загадзя ведаючы, што перамогі не будзе!?

Але ўсё адно заклікалі людзей на выбарчыя ўчасткі, каб тыя сказалі: «Не». Гэтак было падчас 3-га рэфэрэндуму 2004 году, калі «бацька» захацеў быць на троне вечна – тым самым дапамагалі забясьпечыць яўку. Гэтак было ўвесь час, дый на «выбарах» прэзыдэнта 2010 году. Потым, каб адмыцца ад палітычнага бруду, пачалі выходзіць на плошчу і лямантаваць: маўляў, нас падманулі і вынік сфальшаваны. Быццам бы ў шулераў мог быць іншы вынік?!

У сваю чаргу кіруючая групоўка, абураная тым, што за яе грошы гэтыя палітыканы яшчэ нешта спрабуюць казаць пра парушэньні на выбарах, парасьпіхвала завадатараў па турмах. І вось тут распачынаецца другая дзея атракцыёну – пад назвай «палітычныя вязьні».

Ня буду канкрэтызаваць, якія мэты ставяць перад сабой «змагары» з гэтым рэжымам, але тое, што для іх абыякавы лёс беларускай дзяржавы і яе народу, – для мяне відавочна. Інакш 17 год яны б не вадзілі людзей па зачараваным коле.

– Якім жа чынам ажыцьцявіць тое, што вы прапануеце ўжо шмат гадоў?

– Зразумела, што нельга ставіць калёсы наперадзе каня: нічога станоўчага з гэтага не атрымаецца. Трэба вярнуць краіне Канстытуцыю 1994 году і толькі потым ладзіць легітымныя выбары. Дык вось байкот усялякіх выбараў і ёсьць той шлях, пра які вы пытаецеся. Нельга гуляць паводле правіл бандыцкай групоўкі. Ведаеце, мы ня ў стане пракантраляваць галасаваньне. Яго вынік заўжды будзе на карысьць рэжыму. Як загадае правіцель, гэтак і падлічаць галасы.

Але дастаткова стаць ля ўваходу на выбарчы ўчастак і лічыць людзей па галовах. Дазволу на гэта не патрабуецца. Тады можна будзе ведаць колькасьць людзей, што адгукнуліся на заклік кіруючай групоўкі. Сам байкот – гэта яшчэ не перамога, але ўжо прыступка, ад якой да перамогі рукой дацягнуцца. Вось на гэткай пазыцыі і павінна стаяць апазыцыя, а ня бегчы трушком на выбары, ды яшчэ і людзей за сабой клікаць.

Байкот – гэта ня толькі выдатная магчымасьць кансалідаваць грамадзтва, але і той рэнтген, які высьвеціць усю агентуру ўплыву. У той дзень, калі дзьве траціны выбаршчыкаў ня прыйдуць на выбарчыя ўчасткі, да перамогі застанецца адзін крок.

– Барыс Ханонавіч, але ж ёсьць паднявольныя грамадзяне – зь ліку працоўных, якіх гоняць на загад кіраўнікоў прадпрыемстваў на датэрміновае галасаваньне…

– Такія заўжды знойдуцца, але і іх трэба лічыць, каб потым ведаць хто ёсьць хто. Але я іх разумею, бо яны не палітыкі.

І яшчэ. Апошні крок для злачыннай групоўкі павінен быць нечаканым. Аднак пасьля перамогі неабходна завяршыць справу, якую пачалі дэпутаты Вярхоўнага Савету 13-га скліканьня. Зь вядомых прычын яны не змаглі паставіць канчатковую кропку ў справе імпічмэнту Аляксандру Лукашэнку. Хвала Богу, жывыя яшчэ легітымны старшыня парлямэнту Сямён Шарэцкі і неабходная колькасьць легітымных дэпутатаў, якія і завершаць гэты законны працэс. Арганізацыйна зрабіць усё нескладана. Тады ні у каго ня ўзьнікне пытаньня пра легітымнасьць новай улады.

Гутарыў

Уладзімер Жыгулаў

ГІСТОРЫЯ

У ПАМЯЦЬ ПРА ЗАГІНУЛЫХ

Як паведамляе сайт www.pridvinje.by на брацкай магіле ў в Чырвоная Іскра Вымнянскага сельсавета пры дапамозе сваякоў пахаваных тут салдат усталяваны мемарыяльныя пліты з іх імёнамі.

Да захавання памяці пра загінулых байцоў падключыліся іхнія нашчадкі Дзмітрый Глушкоў і Алег Духніч, а таксама індывідуальны прадпрымальнік Аляксандр Швейба, які ў самыя кароткія тэрміны вырабіў пліты.

Па словах Таццяны Марозавай, аднаго са стваральнікаў праекта і сайта «Цаною жыцця», прысвечанага салдатам, якія загінулі на Вымнянская зямлі, у хуткім часе магілу плануюць наведаць сваякі пахаваных байцоў, якія параўнальна нядаўна даведаліся пра лёс сваіх родных.

Дапамога ў пошукавым працэсе аказваюць навучэнцы і педагогі Вымнянская школы. За час валанцёрскай дзейнасці мясцовыя краязнаўцы ўключылі ў спісы загіблых больш за 3500 прозвішчаў. Актывісты не толькі ўдакладняюць імёны, дапаўняюць звесткі пра байцоў, але і аказваюць дапамогу па пошуку, вядуць перапіску з іхнімі сваякамі.

Падчас перапіскі нашчадкі перадаюць фатаграфіі родных, якія размяшчаюцца на старонцы сайта, дзе ўжо маецца больш за 60 фотаздымкаў і жыццёвых гісторый ...

ІНДЭКС МІРУ

ВА ЎСЯСЬВЕТНЫМ ІНДЭКСЕ МІРУ ЗА 2013 ГОД БЕЛАРУСЬ НА 96-ЫМ МЕСЦЫ

Глябальны індэкс міру (GPI) выпрацоўваецца ў выніку ацэнак краінаў паводле іх міралюбнасьці, а таксама шэрагу паказчыкаў, якія вызначаюць узровень гвалту ў грамадзтве. Індэкс GPI ўлічвае як унутраныя, так і зьнешнія фактары, і ахоплівае 99% насельніцтва сьвету. Індэкс складаецца Інстытутам эканомікі і міру (IEP) – незалежнай, беспартыйнай, некамэрцыйнай дасьледчай арганізацыяй, якая мае офісы ў Нью-Ёрку і ў Сэўле.

Паводле GPI, самай мірнай краінай лічыцца Ісьляндыя, за ёй ідуць Данія і Новая Зэляндыя. Апошнім у рэйтынгу – на 162 месцы – стаіць Аўганістан.

У параўнаньні зь леташнім індэксам, сытуацыя у Расеі (155 месца) і Ўкраіне (111) пагоршылася. А вось Беларусь крыху палепшыла свае паказчыкі, і перамясьцілася са 109 месца летась на 96-е, апярэджваючы Армэнію, але адстаючы ад Малдовы і Казахстану. Паляпшэньне паказчыка для Беларусі аўтары дасьледаваньня тлумачаць зьмяншэньнем узроўню злачыннасьці, але тут жа зьвяртаюць увагу на вялізную колькасьць спэцслужбаў і «высокія суадносіны колькасьці ўнутраных сілаў бясьпекі да колькасьці насельніцтва». Таксама нагадваецца пра «жорсткае падаўленьне народных пратэстаў у часе прэзыдэнцкіх выбараў 2010 году» і ролю сілаў бясьпекі у часе «парлямэнцкіх выбараў у кастрычніку 2012 году».

" Радыё Свабода"

ЛЕТА ЗАВЕ

ВЫЗНАЧАНА ДЗЕСЯЦЬ МЕСЦАЎ ДЛЯ АДПАЧЫНКУ

Рашэннем Віцебскага райвыканкама вызначана дзесяць месцаў адпачынку насельніцтва на водных аб'ектах: гэта возера Лосвіда, Сосна, Тулаўскае, Белае, Шэвіна, Палонскае, Добрына, Гародна, Краснадворское і ставок Светлы.

Найбольшай папулярнасцю ўсё ж карыстаюцца тыя месцы, дзе маюцца зручныя пад'язныя шляхі, чыстая і бяспечная акваторыя. Да такіх можна аднесці Шэвіна, Сосна, Палонскае і Лосвіда.

А вось у в. Доўжа многія адпачывальнікі на мясцовым пляжы не бачаць розніцы паміж бавеннем часу на марскім курорце, дзе «усё ўключана», і прыгажосцю Прыдзвінскага адпачынку ля вады. Надзіманыя атракцыёны для дзяцей і дарослых разгортвае індывідуальны прадпрымальнік, актыўна правесці час на пяшчаным пляжы прапануе ФСК "Ураджай".

Длявыгодымясцовыхжыхароўігараджан, якіямесцамадпачынкувыбіраюцьвозераСосны, - пляжнаеабсталяванне: грыбочкі, распранальні ... Надобраўпарадкаванымпляжыёсцьспартыўныяідзіцячыяпляцоўкі, прыбіральні. Стаянкамашынвынесеназамежыпрыбярэжнайпаласы.

Згодна з дзейным заканадаўствам, пад'язджаць на аўтамабілі да вадаёма бліжэй чым на 30 метраў забараняецца. Патрабаванні арт.77 Воднага Кодэкса Рэспублікі Беларусь абвяшчаюць, што ў межах водаахоўных зон забаронены: мыйка аўтамабіляў і стаянка транспартных сродкаў па-за устаноўленымі месцамі, а ў выпадку іх адсутнасці - на адлегласці менш за 30 метраў ад вады. Калі той, хто прыпаркаваў свайго жалезнагаканяпаблізуводнага аб'екта выбірае сваёй мэтай не проста адпачынак ля вады, а рыбалоўства, то здзейсняе адразу два правапарушэнні: не толькі палажэнне аб прыродаахоўных зонах, але і парушэнне правілаў вядзення рыбалоўнай гаспадаркі.

www.pridvinje.by

НАША БУДУЧЫНЯ

ПРОЕКТ ПУТИНА ОТСЕКАЕТ БЕЛАРУСЬ ОТ ЕВРОПЫ

На международной арене Минску хронически не «климатит». На сей раз Александр Лукашенко не долетел до Бишкека и не решил вопросы с Путиным в Астане. Короче, сплошные «не». Зато продолжает решать свои вопросы российский президент. В Астане 29 мая лидеры России, Казахстана и Беларуси договорились, что уже к 1 мая следующего года будут готовы проекты документов о создании Евразийского экономического союза.

Владимиру Путину крайне важно, чтобы этот престижный для него проект был запущен в срок, 1 января 2015 года, без сучка и задоринки. Белорусский же партнер в своем фирменном стиле рассчитывает на предоплату за интеграционную лояльность. Но пока Россия не торопится быть щедрой душой. На встрече лидеров тройки в Астане Лукашенко был вынужден дать добро на продолжение евразийского проекта, однако при этом вернулся домой без подарков.

Москва требует платить по счетам

Сначала наблюдатели прогнозировали, что Путин и Лукашенко потолкуют об острых двусторонних проблемах на саммите ОДКБ в Бишкеке, но туда белорусский официальный лидер лететь передумал. Как дружно предполагают эксперты — из-за натянутых отношений с хозяевами мероприятия по причине укрывательства в Беларуси свергнутого киргизского президента Курманбека Бакиева.

Обидно: как недавно выяснилось, именно с подачи Кремля и Вашингтона в 2010 году Лукашенко приютил ставшего вдруг безработным коллегу, но большие державы умыли руки, а гостеприимному хозяину приходится отдуваться.

Короче, Бишкек накрылся. Но и в Астане, судя по всему, Лукашенко с Путиным пересечься тет-а-тет не удалось. По крайней мере, официально сообщается лишь об отдельной встрече белорусского руководителя с казахстанским коллегой.

«Путин в очередной раз хочет воспитать Лукашенко, потому что тот не выполняет обязательств по части приватизации», — считает Валерий Карбалевич, эксперт аналитического центра «Стратегия» (Минск). В комментарии для Naviny.by аналитик подчеркнул: конфликтность является органической частью белорусско-российских отношений, так что здесь — ничего нового.

Между тем по-прежнему висит в воздухе нефтяной баланс: Москва дозирует поставки поквартально, понуждая таким образом к уступке активов. Не торопится Кремль давать и запрошенный Минском кредит на модернизацию. Если и дадут, то под так называемые совместные проекты типа МАЗ — КамАЗ, то есть, если без камуфляжа, под ту же сдачу активов.

Евразийская интеграция: шипов все больше, розами не пахнет

В общем, Москва прижимает, а вот пользы от громко разрекламированной экономической интеграции пока кот наплакал. Зато шипов вылезает все больше. На сегодня российский рынок для белорусской продукции сжимается, и это, по прогнозам, станет долговременной тенденцией. Большие проблемы со сбытом МАЗов, а спутниковые снимки скопившихся за оградой МТЗ тракторов просто повергают в ужас (поговаривают о 20 тысячах машин, которые некуда девать).

Между тем России, вступившей в ВТО, своя рубашка ближе к телу. И на днях первый вице-премьер Беларуси Владимир Семашко на докладе главе государства посетовал, что «с 1 января Россия вступила в ВТО, а российский рынок для нас один из основных, особенно что касается продукции машиностроения. И мы уже в полной мере хлебнули негативных моментов, оказавшись по факту в ВТО, поскольку мы находимся в Таможенном союзе».

Отдельный вопрос, конечно: а почему Беларусь уже почти двадцать лет мылится со вступлением в ВТО? Все воевали с проклятыми буржуинами, от которых теперь напрямую зависит, насколько быстро туда примут. Впрочем, и после принятия врата рая не откроются — напротив, дешевый зарубежный товар может окончательно задавить нереформированные отечественные производства. Все это — расплата за пресловутую «стабильность», которая обернулась застоем, выпадением из мировых экономических процессов.

От России ждут проплаты

По прогнозам Карбалевича, документы о создании Евразийского союза, скорее всего, подпишут в намеченные сроки, но вот выполнять обязательства стороны будут в лучшем случае лишь в той степени, в какой им это выгодно.

На сегодня, отмечает эксперт, партнеры никак не могут перейти от таможенного союза к экономическому, то есть обеспечить, в частности, свободное передвижение товаров. Беларусь, например, ставит барьеры российской продукции, и наоборот. «А что будет, когда дойдет очередь до реального согласования макроэкономической политики?» — задается вопросом эксперт. «Трудно говорить даже об экономическом союзе, не говоря уж о политическом», — резюмировал Карбалевич.

В сухом же остатке после Астаны то, что идею Евразийского союза «пока никто на корню не зарезал», отметил в комментарии для Naviny.by аналитик BISS (Вильнюс) Андрей Елисеев. По его мнению, пока успехи евразийской интеграции не стоит преувеличивать, так как даже в сфере торговли не все препятствия ликвидированы.

Дальнейший прогресс в рамках тройки будет зависеть от того, «насколько хорошие компенсаторные меры предоставит Россия» Беларуси и Казахстану, считает аналитик. В частности, последние заинтересованы, чтобы казахстанская нефть по российским трубам шла на переработку на белорусские НПЗ.

Украина — в Европу, Беларусь — в Азиопу

Да, кое-какие выгоды можно будет урвать. Но закавыка в том, что евразийская интеграция отсекает Беларуси возможность подписать в перспективе соглашение об ассоциации и зоне свободной торговли с ЕС — то самое, которое по осени на Вильнюсском саммите «Восточного партнерства» может подписать Украина. Нельзя сидеть на двух стульях.

И хотя Киев в лице Виктора Януковича, которого умасливали в Астане, маневрирует (стараясь, в частности, выторговать дешевый российский газ), «пока не видно, что Киев готов сменить вектор интеграции», говорит Елисеев. Статус же наблюдателя в Таможенном союзе, который собираются дать Украине, будет символическим, считает аналитик.

Московский «КоммерсантЪ» в репортаже из Астаны по традиции слил пикантную инфу из кулуаров: после трудных переговоров Лукашенко, полагая, что микрофон выключен, обронил: «Янукович к нам, видимо, уже никогда не приедет!».

Да, Украина, пусть и со скрипом, выбирает, похоже, Европу. Беларусь пока сползает в Азиопу.

http://naviny.by
Александр Класковский

ЭКАНАМІЧНЫ СТАН

МВФ РАСЧАРАВАНЫ. ГАЛАВАКРУЖЭНЬНЕМ АД ПОСЬПЕХАЎ

Міжнародны валютны фонд абнародаваў высновы свайго аналізу эканамічнага стану Беларусі. Такія справаздачы Фонд робіць раз на год, на падставе вывучэньня сытуацыі і абмеркаваньня з ўладамі адпаведнай краіны.

У справаздачы канстатуецца, што пасьля крызісу 2011 году эканоміка РБ стабілізавалася напачатку 2012 году. Меры, прынятыя ўрадам, прывялі да стабілізацыі абменнага курсу, зьніжэньня інфляцыі, палепшыўся плацёжны балянс, у тым ліку і за кошт гандлю растваральнікамі.

Аднак імкненьне забясьпечыць заплянаваны рост ВУП і рост рэальных заробкаў, які значна перавышаў рост прадукцыйнасьці працы, прывялі да вяртаньня нестабільнасьці і захаваньня інфляцыі на высокім узроўні — адзначаецца ў дакладзе МВФ.

У ім таксама ўхваляюцца меры ў сфэры структурных рэформаў, у прыватнасьці, крокі ў падатковай рэформе і прыняцьцё новага закону аб банкруцтве.

Выканаўчыя дырэктары Фонду выказалі занепакоенасьць тым, што беларускія ўлады імкнуцца адначасна выканаць несумяшчальныя адзін з адным паказьнікі росту ВУП і ўтрыманьня інфляцыі на нізкім узроўні. Фонд рэкамэндуе працягваць скарачаць мэтавае фінансаваньне і абмежаваць рост намінальных заробкаў паказьнікам тэмпу інфляцыі, іншымі словамі, не дапускаць росту рэальных заробкаў дзеля аднаўленьня страчанай канкурэнтаздольнасьці.

МВФ таксама гаворыць пра неабходнасьць комплекснай праграмы рэформаў, якая б уключала ў сябе лібэралізацыю цэнаў, прыватызацыю, рэструктурызацыю дзяржпрадпрыемстваў і адрасныя сыстэмы сацыяльнай абароны.

Да дакладу прыкладаецца табліца рызыкаў для беларускай эканомікі. Тры зь іх ацэньваюцца як высокія.

1. Зьмякчэньне палітыкі для дасягненьня вызначанага ўрадам паказьніку росту ВУП на 8.5% паставіць пад пагрозу макраэканамічную стабільнасьць.

2. Беларусь мае высокія патрэбы ў валавым фінансаваньні на 2013-2014 гады. Недаатрыманьне зьнешняга фінансаваньня прывядзе да далейшага скарачэньня рэзэрваў і ўзмацненьня рызыкі ціску на абменны курс.

3. Пагаршэньне ўмоваў зьнешняга гандлю прывядзе да пагаршэньня плацёжнага балянсу і далейшаму павялічэньня патрэбаў у зьнешнім фінансаваньні.

Мы папрасілі пракамэнтаваць гэты дакумэнт эканаміста Сяргея Чалага.

Чалы: Калі коратка, то Фонд расчараваны. Яны канстатуюць, што ў нас было галавакружэньне ад посьпехаў. У першай палове 2012 году мы мелі станоўчыя наступствы жорсткай посткрызіснай палітыкі. Але пасьля гэтага нашы ўлады вырашылі, што можна нічога не рабіць і вярнуліся да старых практык — да штучнага стымуляваньня ўнутранага попыту, апераджальнага росту заробкаў у параўнаньні з прадукцыйнасьцю працы і мяккай грашовай палітыкі. Калі прыбраць дыпляматычныя фразы, за дакладу вынікае, што на працягу 2012 году мы бяздарна прамантачылі вакно магчымасьцяў. І ізноў пачынае наступаць на тыя ж граблі, якія выклікалі крызіс 2011 году.

РС: А кажучы проста, яны прагназуюць, што пры працягу цяперашняй палітыкі паўторыцца 2011 год?

Чалы: Наўпрост яны так не гавораць. Але яны так не казалі і ў 2010 годзе. Але ёсьць папярэджаньні, што вы крыху пасьпяшаліся з чаканьнямі наконт інфляцыі. І што стаўку рэфінансаваньня, якую вы так хутка зьніжаеце, магчыма, давядзецца рэзка падвышаць. Заспакоенасьць наконт фармальна плаваючага курса — таксама рэч небясьпечная. Курс фактычна фіксаваны. Фонд ня можа наўпрост сказаць, што патрэбная дэвальвацыя, яны дыпляматычна кажуць, пра «неабходнасьць захаваньня гнуткасьці плаваючага курса».

Юры Дракахруст
http://www.svaboda.org/content/article/25014908.html

НАШЫ КОШТЫ

НАШИ ОВОЩИ ДОРОЖЕ, ЧЕМ У СОСЕДЕЙ

Белорусские власти признали, что овощи в нашей стране стоят существенно дороже, чем у соседей.

Этот секрет Полишинеля поведал министр торговли Валентин Чеканов на заседании президиума Совета министров, сославшись на информацию МИД.

По данным, которые приводит сайт правительства, на 23 мая свежие огурцы в Беларуси стоили дороже, чем в Украине (на 44%), Латвии (на 11%) и Польше (на 47%).

Стоимость зеленых культур в Беларуси выше, чем в упомянутых странах на 32-82%!

Также министр констатировал, что ассортимент ранних овощей и фруктов от отечественного производителя пока не может удовлетворить потребительский спрос.

Чеканов предложил для повышения конкурентоспособности отечественной ранней овощной продукции провести анализ состава затрат при формировании отпускных цен, а также снизить издержки.

Раскроем еще одну «военную тайну»: не только ранние овощи в Беларуси стоят дороже, чем у соседей, но и еще ряд позиций, за которые отвечает сельское хозяйство – свинина, говядина и т.д.

А теперь сопоставим это с тем, что сказал первый вице-премьер Владимир Семашко, открывая 5 июня выставку «Белагро». Как передает БелаПАН, высокопоставленный чиновник сообщил, что на программу возрождения села в 2005-2010 годах потрачено 42 миллиарда долларов, а новая программа (теперь уже по стабилизации села) на 2011—2015 годы обойдется еще 25 миллиардов.

Стоит отметить, что наш аграрный комплекс пользуется целым рядом льгот. К примеру, как отметил Семашко, «сельхозпредприятия покупали калийные удобрения по 16-18 долларов за тонну при том, что средняя цена на мировом рынке — 434 доллара».

И при всем этом цены на мясо и овощи в Беларуси выше, чем в Польше, где средняя зарплата в 2 с лишним раза больше нашей. Ох, не в коня получается корм. Каким-то извращенным получилось «возрождение села».

Почему же, вложив огромные деньги в сельхозпредприятия, на выходе Беларусь получает очень дорогую продукцию? Вот мнение эксперта директора исследовательского центра Института приватизации и менеджмента Александра Чубрика.

– Если бы я знал, что существует точный ответ на этот вопрос, я бы с удовольствием его послушал, – иронизирует эксперт в экспресс-комментарии «Салідарнасці». – Когда мы видим рыночные искажения, связанные с сельским хозяйством, в первую очередь, они связаны со стимулами, которые для них созданы. Сельхозпроизводители получают огромные субсидии от государства. Если бы эти субсидии были направлены на снижение себестоимости продукции, тогда они были бы оправданы. Но на сегодняшний день отрасль субсидируется по принципу – производите хоть что-нибудь, а в такой ситуации система не стремится к самосовершенствованию.

Резюме: нет стимула повышать эффективность, когда субсидии дают, а на импортную продукцию введен ряд ограничений. Если бы была конкуренция, отечественный производитель озаботился бы эффективностью ценообразования и производства, а в противном случае он не заинтересован в этом.

Сергей Балай
http://www.gazetaby.com

ЭЛЕКТРАЭНЕРГІЯ

ПОСЛЕ РАЗГРОМА «МАФИИ» ЦЕНЫ НА ЭЛЕКТРИЧЕСТВО ПОДСКОЧИЛИ

С 1 июня электричество для жителей Беларуси дорожает на 15,7%. Такое решение приняло правительство.

Вэтойсвязиуместнонапомнить, что 16 апреля Александр Лукашенко провел совещание по вопросу функционирования и развития белорусской энергетики.Тамглавагосударства устроил настоящий разнос руководителям отрасли.

Лукашенко отдельно указал на проблему постоянного повышения тарифов на электричество, вызывающую негативную реакцию, как субъектов хозяйствования, так и населения: «На этом начинают активно спекулировать и наши противники. Поэтому мной было поручено Комитету государственного контроля провести детальную проверку обоснованности формирования тарифов».

В свою очередь, председатель КГК Александр Якобсон рассказал, при помощи каких маленьких хитростей завышаются тарифы на электричество. Также он заявил, что энергетики тратят неоправданно большие средства на содержание многочисленных санаториев, баз отдыха и оздоровительных комплексов, относя эти расходы на себестоимость.

«Вы душите население, душите предприятия, вы приходите ко мне и постоянно просите и требуете: надо тарифы увеличивать для населения – надо на мусор, на то, на это», – демонстративно возмутился Александр Лукашенко. – «Энергетики сформировали общество,котороеможноназвать государством в государстве. Это некая своя независимая организация с элементами мафии и банды».

В результате руководитель Беларуси поручил соответствующим органам разобраться и с санаториями, и с автомобилями, на которых ездят энергетики, и с кредитами, которые они сами себе выдают.

«Порядокдолженбытьнаведен. И он будет наведен, – подчеркнул Лукашенко. – «В течение этого месяца все вопросы должны быть решены».

Спустя пару дней глава Беларуси подписал указ об отставке министра энергетики Александра Озерца – «за провалы в управлении отраслью». Также должностей лишились первый замминистра Эдуард Товпенец и генеральный директор «Белэнерго» Алексей Ширма.

Никто, конечно, не ожидал, что с приходом в отрасль нового руководства тарифы на электричество снизятся. Но вот на то, что они какое-то время после такого разноса не будут повышаться, некоторые граждане рассчитывали. Как выяснилось, напрасно.

Несмотря на то, что «мафия» разгромлена, электричество опять подорожало – на 15,7%. К примеру, с 1 июня за 1 кВт.ч в жилых домах (квартирах), оборудованных электроплитами, придется платить 375,9 рубля (сейчас – 324,9 рубля). Такой вот получился «непредвзятый взгляд на систему ценообразования».

Вырисовывается тенденция: если глава государства публично возмущается тем, что цены на что-либо завышены, – значит, жди подорожания…

Вадим Ливнев
gazetaby.com/cont/art.php

ПРАБЛЕМЫ ЗБЫТУ

«… ГЭТА НАШ ЗАЛАТЫ ЗАПАС»

Тысячы трактароў у раёне МТЗ, сталі адной з самых крэатыўных тэм, якія абмяркоўваюцца на гэтым тыдні ў Байнэцэ. Аднак, па версіі кіраўніцтва завода, «усё добра, цудоўная маркіза».

У адказ на пытанне «Камсамольскай праўды ў Беларусі», ці праўда, што на прадпрыемстве назапасіліся дзясяткі тысяч трактароў, генеральны дырэктар МТЗ Уладзімір Ваўчок заявіў: « Гэтыя лічбы неаб'ектыўныя і памылковыя ў разы. У нас проста немагчыма размясціць такую колькасць тэхнікі.»

Зрэшты, сёе-тое ў загашніку сапраўды маецца. Ваўчок кажа, што гэта тлумачыцца праблемамі Расіі, якая, уступіўшы ў СГА, скараціла падтрымку сваёй сельскай гаспадаркі, і Еўропы, дзе значна замарудзіліся тэмпы росту эканомікі.

Але, на думку гендырэктара, трактары, назапашаныя на складах, - гэта не праблема. «Гэта наш залаты запас», - кіраўнік прадпрыемства.

Якая выдатная крэатыўная логіка! Згодна з ёй, Беларусь можа лічыцца адной з самых багатых краін свету. А ўсё дзякуючы гарбарнай і абутковай прамысловасці (на складах яе прадпрыемстваў, па дадзеных Нацыянальнага статыстычнага камітэта, на 1 мая сабралася 268,1% ад сярэднямесячнага аб'ёму вытворчасці), тэкстыльнай і швейнай вытворчасці (181,4%) і іншых галінаў. Свой прыкметны ўклад у фарміраванне «залатога запасу» ўносяць прадпрыемства па вытворчасці машын і абсталявання, дзе складскія запасы ацэньваюцца ў 10 трыльёнаў беларускіх рублёў.

Мы, дурныя, думалі, што ў прадпрыемстваў праблемы са збытам.ІАляксандрЛукашэнка туды ж: нервуецца з нагоды перапоўненых складоў. А на самай справе чым больш прадукцыі не прададзена, тым мацней родная краіна!

Вадзім Лiўнёў
“Свободные новости плюс”

СПАЖЫВЕЦКІ РЫНАК

ІМПАРТ ЗАХОПЛІВАЕ ГАМАНЦЫ БЕЛАРУСАЎ

Крызіс забяспечваў ўстойлівы збыт айчынным вытворцам на ўнутраным рынку: спажыўцы, даходы якіх былі невялікія, «куплялі беларускае». Цяпер сітуацыя прынцыпова іншая.

Цяпер сітуацыя прынцыпова іншая: зарплаты насельніцтва павялічыліся, спажывецкая актыўнасць вырасла і ... пакупнікі пераключыліся з айчынных тавараў на імпартныя. Итернет-газета Naviny.by распавядае аб выніках адбыліся змяненняў на спажывецкім рынку.

Беларускія тавары губляюць долю

Сведчанняў таго, што імпарт захоплівае спажывецкі рынак Беларусі, некалькі - гэта пацвярджаюць і дадзеныя знешняга гандлю, і вынікі продажаў тавараў у беларускіх крамах.

У першым квартале 2013 года імпарт харчовых тавараў павялічыўся ў параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года на 31,5%, нехарчовых - на 34,9%.

Значны прырост імпарту адбыўся, галоўным чынам, па тых групах тавараў, якія традыцыйна завозяцца ў краіну. Так, вырас імпарт садавіны і гародніны (капусты - у 2,2 разы, цытрусавых - на 32,9%, вінаград - на 33,5%). Акрамя гэтага, павялічыўся імпарт алкагольнай прадукцыі: піва - на 31%, моцных спіртных напояў - на 30,2%. Рост імпарту сведчыць пра рост спажывання пераліччаных пазіцый на беларускім рынку.

Але ў цэлым, трэба сказаць, доля імпарту ў сегменце харчовых тавараў застаецца адносна невысокай ў Беларусі. Паводле звестак Белстата, доля продажу тавараў імпартнай вытворчасці гандлёвымі арганізацыямі ў студзені-красавіку 2013 склала 29,1%, у тым ліку харчовых прадуктаў, напояў і тытунёвых вырабаў - 17,7%.

Зусім іншая карціна ў сегменце нехарчовых тавараў. Імпарт тут наступае па ўсіх франтах. Як бачым на ніжэйпрыведзенай табліцы, практычна па ўсіх таварных пазіцыях, якія ўлічвае афіцыйная статыстыка, імпарт істотна вырас.

Асаблiва адчувальны наплыў імпарту па наступных таварных групах: тэлевізараў, бытавой тэхніцы, прадукцыі легпрама. Імпартныя тэлевізары ў студзені-красавіку 2013 г. ў параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года павялічылі сваю долю на беларускім рынку на 19,8 працэнтнага пункта да 79%, удзельная вага прывазных пральных машын падскочыла да 50,6% (супраць 32,4% годам раней). Таксама, як бачым, прыкметна павялічылася доля на ўнутраным рынку імпартных трыкатажных і панчошна-шкарпэткавых вырабаў - з 20,3% і 9,3% у мінулым годзе да 29% і 16,2% адпаведна ў студзені-красавіку 2013г..

Паводзіны беларусаў: даўняя заканамернасць

Галоўную прычыну росту долі імпарту на ўнутраным рынку эксперты бачаць у росце заробкаў. Калі ў першым квартале 2012 года сярэдняя зарплата складала ў эквіваленце 364 долары, то ў студзені-сакавіку 2013 г. - 524 даляра.

«Рост спажывецкага імпарту выкліканы, у першую чаргу, павелічэннем даходаў насельніцтва. Калі ў беларусаў растуць зарплаты, яны пачынаюць пераключацца на імпартныя тавары. Гэта даўняя заканамернасць», - кажа навуковы дырэктар Даследчага цэнтра ІПМ Ірына Тачыцкая.

Яшчэ адну прычыну росту спажывецкага імпарту назіральнікі бачаць у тым, што хуткі рост заробкаў, які назіраўся ў мінулым годзе, павялічыў сабекошт вытворчасці айчыннай прадукцыі.

«Павелічэнне заробкаў у Беларусі павышае сабекошт вытворчасці прадукцыі, а адпаведна і яе канчатковую цану. На гэтым фоне імпартная прадукцыя,коштякойудоларавым выразе застаецца нязменнай, становіцца больш цікавай у вачах пакупнікоў», - мяркуе сустаршыня Рэспубліканскай канфедэрацыі прадпрымальніцтва Віктар Маргелаў. Росту імпарту, мяркуе эксперт, спрыяе і той факт, што ў краіне актыўна развіваецца буйнафарматны гандаль, дзе шырока прадстаўлены прывазныя тавары.

Наплыў імпарту органы дзяржкіравання Беларусі спрабуюць абмяжаваць адміністрацыйнымі спосабамі - шляхам,упрыватнасці,давядзення дырэктыўных паказчыкаў да арганізацый гандлю па аб'ёме продажаў беларускіх тавараў. Інтэрнэт-газета Naviny.by на гэтым тыдні ўжо распавядала пра ліст, у якім профільнае ўпраўленне сталічнай мэрыі просіць гандлёвыя арганізацыі давесці долю айчыннай прадукцыі да 85% у агульным аб'ёме продажаў кандытарскіх вырабаў.

Зрэшты, адміністрацыйныя метады наўрад ці дазволяць справіцца з патокамі імпарту, лічаць эксперты. «Пакупнікі адміністрацыйныя метады не разумеюць. Таму толькі збольшага адміністрацыйны рэсурс дазволіць вырашыць пытанні са збытам беларускай прадукцыі », - лічыць Віктар Маргелаў.

Дзмітрый ЗАЯЦ
Белапан

ПЫТАННЕ ПРЫВАТЫЗАЦЫІ

БЕЛАРУСЫ ШТУРМУЮЦЬ АДДЗЕЛЫ ПРЫВАТЫЗАЦЫІ

Ажыятаж, выкліканы чарговым рашэннем урада аб пераводзе непрыватызаваных жылля ў арэнднае, выліўся ў пратэсты звычайных грамадзян. З-за гарачая да мяжы абстаноўкі нават быў выкліканы спецназ.

Інцыдэнтадбыўся5чэрвеняў аддзелепрыватызацыііабмену жылой плошчы Брэсцкага КУП ЖРЭУ. Прыкладна ў 14 гадзін у дзяжурную частку міліцыі паступіла паведамленне пра тое, што ў вышэйназваным аддзеле вялікая навала нервоваганародаістановішча, блізкае да канфліктнага. На выклік прыбылі супрацоўнікі спецназа палка патрульна-паставой службы, якія зрабілі зачыстку памяшкання і засталіся ў ім да канца працоўнага дня, паведамляе «Вячэрні Брэст».

Варта адзначыць, што ажыятаж падняўся пасля рашэння ўрада краіны вылучыць беларусам год на прыватызацыю жылля. Непрыватызаваныя кватэры хутка пяройдуць у разрад арэндных. Дакумент зараз знаходзіцца на разглядзе ва ўрадзе.

Зараз у краіне 392 тысячы непрыватызаваных кватэр. Гэта 14% ад агульнай колькасці жылля. Як мяркуе праект указа, у беларусаў будзе год на роздум афармляць ўласнасць на квадратныя метры ці не.

У выпадку адмовы ад прыватызацыі за кватэру давядзецца плаціць арэнду дзяржаве. Пакуль невядома, наколькі высокай апынецца дзяржаўная арэнда, затое вядома, што за нявыплату жыхары хутка апынуцца на вуліцы.

5 чэрвені прэм'ер-міністр Беларусі Міхаіл Мясніковіч паведаміў, што за прыватызацыю па цяперашніх правілах грамадзянам прыйдзецца выкласці кругленькую суму.

«Чым дом навей, тым ён даражэй. Напрыклад, у Фрунзенскім раёне Мінска прыватызацыя двухпакаёвай кватэры тыпавых спажывецкіх якасцяў будзе каштаваць ад Br 35 млн. у доме 1964 пабудовы да Br 142 млн. у доме 1994-го года », - адзначыў прэм'ер-міністр.

Пры гэтым як мінімум 10% ад сумы трэба ўнесці адразу, а астатняе можна будзе выплаціць у растэрміноўку на працягу 40 гадоў. Праўда, для прыватызацыі можна выкарыстоўваць нявыкарыстаныя раней чэкі «Жыллё». Але калі раней яны пакрывалі асноўную частку кошту, то цяпер толькі нязначную.

Заснавальнік і рэдактар:
Салодкі Сяргей
Аляксандравіч

Адрас рэдакцыі: г.Віцебск,
3-я Мопраўская, д. 14,
тэл. 26-42-02, маб. +375299410197.
Газета выдаецца з траўня 2003 г.

Падпісана да друку 16.06.2013 у 17.50.
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі,
не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.